

báró Chappon Károly **okleveles tornatanár, vívómester**

(? – 1904. május 1. Alsólendva)

„A jó humora és barátsága után nem kevesebben ismerték, mint a kardja után.”

Apja Chappon Lajos francia származású vívómester volt, aki Magyarországon telepedett le, és mindkét fiát vívómesternek nevelte.

Károly belépett a hadseregbe, ahol a katonai iskolában tanította a vívást. Később megvált a katonaságtól.

1881-ben, mint Sztrakay Norbert vívómester segédjét említették.

1885-ben Kolozsváron vívóiskolát nyitott.

1887/88-ban a nyíregyházi főgimnáziumban torna- és vívómesterként dolgozott.

1899-ben iskolát nyitott Debrecenben, ahol felesége is oktatott törvívást.

1891-től a Debreceni Torna- és Vívóegylet mestere és alapító tagja volt. Könyve jelent meg ebben az évben a „Kardvívás kezdő és haladó vívók számára” címmel:

„A tanítást a kezdő tanítványoknál a kard leírásával, állás megmagyarázásával, s a testrészek beosztásának megismertetésével kell kezdeni s így haladni tovább fokozatosan. A csoport vívásnak kezdő s még gyakorlatlan vívóknál való használatát nem tartom helyesnek, mert ebből nem tanulnak egyáltalában semmit...”

— Vívóiskola. Chappon Károly okleveles vívómester, a helybeli tornaegylet művezetője vívótermét megnyitotta, nagy-uj-utcza 1708. sz. I. emelet, a „Bikával” szemben. Akik alaposan el akarják sajátítani a vívás mesterségét, azok keresék fel Chappon vívótermét, hol jutányos árért a legalapossabban kiképeztetnek.

forrás: Melléklet a „Debreczen-Nagyváradai Értesítő” 1891. év 38-ik számához.

A 3. honvéd gyalogezrednek 4 éven át vívómestere volt.

1894-ben megszületett idősebb lánygyermeké Irma, később Olga. Amikor nejétől elvált, elhagyta Debrecen is.

1895-ben Nagyváradon testvérével Samuval együtt volt vívóiskolája. Ez évben indult a MAC vívóversenyén, ahol, azonban nem miután nem volt megelégedve a zsűri egy határozatával, visszalépett a versenyről.

Az 1896-os milleneumi vívóversenyen I. osztályú vívó díszoklevéllel és aranyéremmel lett kitüntetve. Ez évben a Kecskeméti Torna és Vívóegyletnek lett mestere.

1898-ban vívótanfolyamot tartott Gyulán, és Hódmezővásárhelyen.

»Zalamegye, Zalavármegyei Hírlap«
1903. szeptember 27.

Vívóiskola. Báró Chappon Károly okleveles vívómester városunkba érkezett. A mester, a kit tavalyról csak dicsérhetünk, október hó 1-én nyitja meg a kurzust, a melyet hosszabb időre szándékozik kinyújtani. Igazán örömmel üdvözölhetjük városunkban, nemcsak azért, mert kitűnő iskolája van, módszere alapos és nem fárasztó, hanem azért is, hogy ismét nyílik alkalom városunk fiatalságának, hogy egy kissé edzhesse magát a nemes sportban, amely a testnek frissességet, a léleknek üdességet nyújt. Mint halljuk, egyelőre a Baross-ligeti teremben fogja az órákat tartani, azonban mihelyt a téli vagy esős idők bekövetkeznek, itt benn a városban fog termet bérelni. A vívás naponként reggel 7–9-ig tart, és a mester a tanítványokra bizza, hogy hogyan osztják fel maguk között a csoportokat, úgy hogy senkinek sem lehet panasza a miatt, hogy nem kedvéhez való társaságban vív. Lehet kard, vítőr iskolát venni. A díjak igazán mérsékelték, úgy hogy e miatt senkinek sincs akadálya a nemes sport gyakorlásában.

1902-ben tanfolyamot tartott Zalaegerszegen.

1903-ban újra vívókurzust tartott Zalaegerszegen, s a tél folyamán ott is betegeskedett.

Az utolsó éveiben teljesen elszegényedett s alig tudta magát fenntartani.

1904-ben Alsólendván vívótanfolyamot nyitott, és néhány hónap után ott érte utol a halál. Egy havi kínos szenvedés után, mindenkitől elhagyatva, nyomorral küzdve halt meg torokrákban.

1904-ben barátai közadakozásból temették el az alsólendvai temetőben.